

තෝමස් එස්. මොන්සන් සභාපතිතුමා විසිනි

ලෝකයාට අද පුරෝගාමීන් අවශ්‍යවේ

බාහෝ දෙනෙකුට 1847 පුරෝගාමී කටුක මග ආරම්භවූනේ නාවු, කර්ටලන්ඩ්, ෆා වෙස්ට්, හෝ නිව් යෝර්ක් වලින් නොව ඒ වෙනුවට දුර ඇත, එංගලන්තය, ස්කොට්ලන්තය, ස්කැන්ඩිනේවියා හෝ ජර්මනියේ සිටය. කුඩා දරුවන්ට ඔවුන්ගේ පියවරුන් සිය පවුල්, මිතුරන්, සැපපහසුව, සහ ආරක්ෂාව අත්හැර දමා යාමට තිබූ විශාල ඇදහිල්ල ගැන සම්පූර්ණයෙන්ම තේරුම්ගැනීම අසීරුවිය.

කුඩා දරුවෙක් මෙසේ අසා තිබිය හැකිය, “අම්මා, ඇයි අපි ගෙවල් අත්හැර යන්නේ, අපි යන්නේ කොහේද?”

“එන්න වස්තුව; අපි යන්නේ සයෝනයටයි. එය අපේ දෙවියන්වහන්සේගේ නගරයයි..”

නිවසේ ආරක්ෂාව සහ සයෝනයේ පොරොන්දුව අතර තිබුනේ මහා බලවත් අත්ලාන්තික් සාගරයේ සැරපරුෂ විශ්වාසකළ නොහැකි ජලධාරාවයි. එම අනතුරු සහිත සාගර ගමනේදී මනුෂ්‍ය හදවතක ගැබ්ව තිබූ බිය විස්තරකළ හැක්කේ කාටද? ආත්මයාණන්ගේ නිහඬ කෙදිරිමි සහ පෙළඹවීම්වලින්, සරල එහෙත් ස්ථිර ඇදහිල්ලෙන් යුතුව, එම පුරෝගාමී ශුද්ධවන්තයෝ දෙවියන්වහන්සේ තුළ විශ්වාසය තබා, ඔවුන්ගේ මුහුදු ගමන ගියහ.

ඔවුන් අවසානයේදී නාවු වලට ලගාවූයේ නැවතත් ගමනේදී ඇතිවන අසීරුතාවලට මුහුණදීම සඳහාය. නාවු සිට සෝල්ට් ලේක් දක්වා මුළු ගමනම සොහොන් ගෙවල් සොහොන් ගල්වලින් සළකුණුවිය. සමහර පුරෝගාමීන් ගෙවූ මිල එයවිය. ඔවුන්ගේ ශරීර වැළලී ගියද, ඔවුන්ගේ නම් සදා ජීවමානය.

වෙනසවූ ගවයෝ සෙමින් ගියහ, කරත්ත රෝද ශබ්ද නැගීය, නිර්භීත මිනිස්සු වෙහෙසුනහ, බෙර නාදවිය, කැලෑ බල්ලෝ උඩුබිරුහ. නමුත් ඇදහිල්ලෙන් පුබෝධවූ පුරෝගාමීහු අසීරුවෙන් ඉදිරියටම ගියහ. ඔවුහු නිතරම මෙසේ ගායනා කළහ:

එන්න, එන්න සියලු ශුද්ධවන්තයෙනි, නොබියව, නැත වැඩ හෝ වෙහෙස
නමුත් සතුවන් දිගටම යන්න,
මෙම ගමන ඔබට අසීරුවට පෙනුනද,
අනුග්‍රහය සියල්ල හොඳින් පහසුකරයි, ...
සියල්ල හොඳින්! සියල්ල හොඳින්!

මෙම පුරෝගාමීහු ස්වාමීන්වහන්සේගේ වචන සිහිපත් කළහ. උන්වහන්සේගේ ජනනාව සෑම දෙයකින්ම පරීක්ෂා කළ යුතුය. එවිට උන්වහන්සේ ඔවුන් සඳහා සුදානම්කල මහිමය, සයෝනය නම් මහිමය, ඔවුන්ට ලැබෙනු ඇත.²

කාලය අපේ මතකයන් අමතක කර, වේදානාබර මාර්ගයේ ගමන්කරමින්, කුඳලින් සලකුණුකල, නම් නැති සොහොන් ගෙවල් පසුකල අය වෙත කෘතඥතාවය පළකිරීම අඩුකරයි. නමුත් අද තිබෙන අභියෝග ගැන කෙසේද? ගල් සහිත පාරවල් ගමනේදී හමු නොවේද, නැගීමට ගල් සහිත කඳු නැතිද, තරණයකිරීමට කුහර නැතිද, ජීවිතයේ පරීක්ෂාවන් නැතිද, තොටුපල නැති ගංගා නොමැතිද? නැතහොත් අපව ගිලගැනීමට සිටින අනතුරින් අප මුදාගෙන ආරක්ෂිතව සයෝනයට මගපෙන්වන ඉතා සැබෑ පුරෝගාමී ආකල්පයක අවශ්‍යතාවයක් අපට තිබේද?

II වන ලෝක සංග්‍රාමයෙන් පසුව ගෙවී ගිය දශකයන් තුළදී, සදාචාර ප්‍රමිතීන් නැවත නැවත පහත බැස ඇත. අපරාධ සංඛ්‍යාව වැඩිවී ඇත; විනිතකම පහල බැස ඇත. බොහෝ දෙනෙක් තාවකාලික සුවය සෙවීම සඳහා සදාකාලික සතුට පරිත්‍යාගකරමින්, විනාශයේ අභිමුඛයේ සිටිති. මෙලෙස අපි සමාදානය අභිමිකරගන්නෙමු.

ග්‍රීක්වරු සහ රෝමන්වරු දරුණු ලෝකයක විශිෂ්ඨ ලෙස ජයග්‍රහණයකල අන්දම සහ එම ජයග්‍රහණය අවසන්වූ අන්දමද අපි අමතක කරන්නෙමු—කම්මැලිකම සහ දුර්වලකම අවසානයේදී ඔවුන්ගේ විනාශයට හේතුවිය. අවසානයේදී, ඔවුන්ට අවශ්‍යව තිබූ නිදහසට වඩා, ඔවුන්ට අවශ්‍යවූයේ ආරක්ෂාව සහ සුවපහසු ජීවිතයකි; එසේම ඔවුන්ට—සුවපහසුව සහ ආරක්ෂාව සහ නිදහසද නැතිවිය.

සාතන්ගේ පෙළඹවීම්වලට යටත් නොවන්න; ඒ වෙනුවට සත්‍යය වෙනුවෙන් ස්ථිරව නැගී සිටින්න. අසතුටුදායක ආත්මික අභිලාශයන් කිසිදා අවසන් නොවන සතුට සෙවීම වේදනාත්මක සහ දුසිරිත අතරින් ලබා ගන්නේ නැත. දුසිරිත කිසිදා ගුණවත්කම නොවේ. වෛරය ප්‍රේමය පලවා හරියි. බියගුලුකම ධෛර්යය ලබා නොදෙයි. සැකය කිසිදා ඇදහිල්ල ප්‍රබෝධමත් නොකරයි.

පතිවෘත්තාව, අවංකකම, සහ දේව පණත්වලට කීකරුවීමට අවමන්කරන මෝඩ අයගේ සම්ච්චල් සහ අප්‍රසන්න ප්‍රකාශවලට විරුද්ධවීමට සමහරුන්ට අසීරුය. නමුත් ලෝකයා එම මූලධර්මයට කීකරුවීම නොවැදගත්යයි සිතූහ. නැවක් සෑදීමට නෝවාට උපදෙස් දුන් විට, මෝඩ ජනතාව වළාකුල් රහිත අහස දෙස බලා සමච්චලයට සිනහසී—වැස්ස එන තුරු බලා සිටියහ.

එවැනි වටිනා පාඩම්වලින් අපි නැවත නැවත ඉගෙනගත යුතුද? කාලය වෙනස්වේ, නමුත් සත්‍යය පවතී, අතීතයේ අත්දැකීම්වලින් අපි ප්‍රයෝජන නොගතහොත්, අපටද ඔවුන්ගේ සිත්වේදනා, වේදනා, සහ කටුක දුක් නැවත නැවත කියවේ. ආරම්භය සහ අවසානය දන්නා තැනැත්වහන්සේට කීකරුවීමට ප්‍රඥාව අපට නැතිද—අපේ ස්වාමීන්වහන්සේ ගැලවීමේ සැලසුම සැදූසේක—එහි අලංකාරයට අවමන්කරන්නේ එම සර්පයාය.

එක් ශබ්දකෝෂයක් පුරෝගාමියා අර්ථ දක්වන්නේ “අන් අයට අනුගමනයකිරීමට මාර්ගය සුදානම්කිරීමට ප්‍රථමයෙන් යන තැනැත්තා ලෙසය”³ කලින් පරම්පරාවේ පුරෝගාමීන්ගේ අරමුණ සඳහා වූ ධෛර්යය සහ නොසැලෙන බව අපට කෙසේ හෝ ලැබිය හැකිද? ඔබට හා මට සත්‍ය ලෙසම පුරෝගාමීන් විය හැකිද?

අපට හැකි බව මම දනිමි, අහෝ, ලෝකයාට අද පුරෝගාමීන් කෙතරම් අවශ්‍යද!

- සටහන
1. “එන්න, එන්න සියලු ශුද්ධවන්තයෙනි,” ගීතියා, අංක. 30.
 2. බලන්න ඩීසෙස් 136:31.
 3. *Oxford English Dictionary*, 2වන ප්‍රකා. (1989), “පුරෝගාමියා.”

මෙම පණිවුඩය ඉගැන්වීම

ශුද්ධ ලියවිලි පැහැදිලිකරන ලෙස නිවාස ගුරුවරුන් අනතුරු අගවා, විස්තරකර, දිරිමත්කර, උගන්වමින් සහ සියල්ලන්ට ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ වෙත ඒමට ආරාධනා කළ යුතුය (බලන්න සීසෙසී 20:59) සහාපති මොන්සන්ගේ පණිවුඩයේ අඩංගු අනතුරු ඇඟවීම් සහ ආරාධනා ඔබ බැහැදකින අයට පෙන්වා දෙන්න. ධර්මිෂ්ඨ ආදර්ශ හඳුනාගෙන අනුගමනයකිරීම, රැවටිලිවලට හසුනොවීම, අන් අයගේ වැරදිවලින් ඉගෙනගන්නා අන්දම, ඔවුන් සමග සාකච්ඡාකරන්න. ඔබ උගන්වන අය අද පුරෝගාමීන්වන්නේ කෙසේදැයි ඔවුන්ගෙන් අසන්න.

තරුණයා

ඇදහිල්ල මගින් පෙළඹවීම

මැගී අර්ල් විසිති

වසර ගණනාවකට පෙර පුරෝගාමීන් ජීවත්වූ අළුප්, තෙබරෙස්කා, වින්ටර් ක්වාටර්ස්, ප්‍රදේශයේ ඇවිදීම මට කිසිදා අමතක නොවේ. එම ප්‍රදේශයේ පූජනීය බව මට දැනුණි. එය මා දේවමාළිගා අවට පරිශ්‍රයේ ඇවිදීම භා සමානය.

මගේ ඇස් කඳුලින් පිරී, පෙනීමද නොපැහැදිලිවිය. මා ප්‍රතිමාවක් දුටු නමුත්, ඒ රූප පැහැදිලිව දැකගත නොහැකිවිය, මා කඳුලු පිස දැමූ විට, මිනිසෙක් සහ ස්ත්‍රියක් දුටු අතර, ඔවුන්ගේ මුහුණ දුකින් පිරී තිබුණි. මා තවත් සම්පව් බලන විට, ඔවුන්ගේ දෙසා මූල සොහොන් වලක වැතිරී සිටින බිළිඳෙකු මම දුටුවෙමි.

මෙම දසුනෙන් මා සිත තුල බොහෝ විත්තවේග ඇතිවිය: කණගාටුව, අමනාපය, කෘතඥතාවය, සහ මහත් සතුටයි. එම ශුද්ධවන්තයන්ට දැනුන වේදනාව ඉවත්කිරීම මට අවශ්‍යවිය, නමුත් ඔවුන් ශුභාරංචිය වෙනුවෙන් කල පරිත්‍යාගවලට එම අවස්ථාවේදීම මට කෘතඥතාවයක්ද ඇතිවිය.

වින්ටර් ක්වාටර්ස්හිදී මා ලැබූ අත්දැකීම්වලින් මට අවබෝධවූනේ ස්වර්ගික පියාණන්වහන්සේ සිය දරුවන්ට සුභාරංචිය ලබාදී ඔවුන්ගේ කැමැත්ත පරිදි කටයුතුකිරීමට කාර්තෘත්වයට ඉඩදෙන බවය. අනාගතවකෘතවරයා අනුගමනයකරමින්, ශුභාරංචිය අනුව ජීවත්වීමට මෙම පුරෝගාමීන්ට අවශ්‍යව තිබුනේ, සිය දරුවා මිහිදන්කිරීමට සිදුවුවද, ඉදිරියට ගමන්කිරීමය. නමුත් ඔවුන් තෝරාගත්තේ සුභාරංචිය සිය ජීවත්වීමට ගෙන ඔවුන්ගේ අභියෝග පිළිගැනීමය. ශුද්ධවන්තයන්ගේ සුභාරංචියට කැපවීම සහ ඉදිරියට යාමට ඔවුන් තුල තිබූ අධීක්ෂණය ඇතිවූයේ ඇදහිල්ල සහ බලාපොරොත්තුව මගින් බව මම දැනගත්තෙමි—බලාපොරොත්තුව දීප්තිමත් අනාගතයක් ගැනය, ඇදහිල්ල ස්වාමීන්වහන්සේ ඔවුන් ගැන දැනසිටි නිසා, ඔවුන්ගේ වේදනාව සමනයකරන බව දැන සිටීමය.

කර්තෘ ජීවත්වන්නේ අළුප් උතුරු කැරොලිනා නගරයේය.

පුරෝගාමියෙකු වන්න

පුරෝගාමියා යනු අන් අයට අනුගමනයකිරීමට මාර්ගය පෙන්වන තැනැත්තා යයි සභාපති මොන්සන් කියයි. භර් දේ ගැන නැගීසිටමින් ඔබගේ සමාජයේ සහ ඔබගේ පවුලේ අයට පුරෝගාමියෙක් වීමට ඔබට කළ හැකි දේවල් මොනවාද? ඔබගේ පිළිතුරු ලියා ඒවා ඔබගේ පවුල සමඟ බෙදා ගන්න.

සුභාරංචිය ඉගැන්වීම සහ ඉගෙනගැනීම

මෙම ලිපිය යාවිඤ්ඤාවෙන් යුතුව අධ්‍යයනයකර, අදාළ පරිදි, ඔබ බැහැරුණු සොහොයුරියන් සමඟ එය බෙදාගන්න. ඔබගේ සොහොයුරියන් ශක්තිමත්කිරීමට සහ සහන සමිතිය ඔබගේ ජීවිතයේ ක්‍රියාකාරී කොටසක් කරගැනීමට ඔබට උපකාර වන්නට ප්‍රශ්න අසන්න. වැඩිදුර තොරතුරු සඳහා යන්න, reliefsociety.lds.org.

ඇදහිල්ල, පවුල, සහනය

මෙය සුභාරංචියේ ක්‍රියාත්මක වන්නේ අති දක්ෂ ගුරුවරයෙක් විය. උන්වහන්සේ “කාන්තාවන්ට සමූහ ලෙස සහ පුද්ගලිකවද, මාවන්වලදී, මුහුදු වෙරළේදී, ලිද අසලදී සහ ඔවුන්ගේ නිවාසවලදීද උගන්වමින් අපට ආදර්ශයක් වූයේය. උන්වහන්සේ ඔවුන්ට ආදර කරුණාව පෙන්වා, ඔවුන්ට සහ ඔවුන්ගේ පවුල් සමාජිකයන්වද සුවපත්කළේය.”¹

උන්වහන්සේ මාර්තාට සහ මරියාට උගන්වමින්, “උන්වහන්සේගේ ගෝලයන්වී, ගැලවීම හක්විඳීමට ඔවුන්ට ආරාධනා කළේය, ‘එම යහපත් කොටස’ [ලුක් 10:42] එය ඔවුන් කෙරෙහි කිසිදා බැහැර කරනු නොලැබේ.”²

අපගේ පසු-දවස්වල ශුද්ධ ලියවිලි තුළින් රාජ්‍යයේ දහම එකිනෙකාට ඉගැන්වීමට ස්වාමීන්වහන්සේ අපට අණකළේය (බලන්න ඩීසෙස් 88:77). වෙරිල් ඒ. එස්ප්ලින්, ප්‍රාථමිකයේ ප්‍රධාන සභාපතිවරයාගේ දෙවන උපදේශිකාව ඉගැන්වීම සහ ඉගෙනගැනීම ගැන මෙසේ කීවාය, “සුභාරංචියේ දහම සම්පූර්ණයෙන්ම තේරුම්ගැනීමට ඉගෙනගැනීම ජීවිත කාලයේම ක්‍රියාවලියක් වන අතර, එය ලැබෙන්නේ ‘පේලියෙන් පේලියට, ආදාමයෙන් ආදාමයට, මෙහි ටිකක්ය, එහි ටිකක්ය වශයෙනි’ (2 නෙපී 28:30).”³

අපි ඉගෙනගෙන, අධ්‍යයනයකර, යාවිඤ්ඤාකරන විට, අපි ශුද්ධාත්මයාණන්ගේ බලයෙන් උගන්වන අතර, උන්වහන්සේ අපගේ පණිවුඩය, “මිනිස් දරුවන්ගේ [සහ කාන්තාවන්ගේ] හදවත් තුලට ගෙනයන සේය” (2 නෙපී 33:1).

ශුද්ධ ලියවිලි වලින්

ඇල්මා 17:2-3; 31:5; දහම සහ ගිවිසුම 42:12-13; 84:85

අපගේ ඉතිහාසයෙන්

අපගේ අතීත අනාගතවක්තාවරු කාන්තාවන් වන අපට සිහිපත්කර තිබෙන්නේ, ගුරුවරියන් ලෙස අපට නිවාසවල සහ සභාව තුළදී වැදගත් කාර්යභාරයක් තිබෙන බවය. සැප්තැම්බර් 1979දී, සභාපති ස්පෙන්සර් ඩබ්ලිව්. කීමබල් (1895-1985) අපට කියා තිබෙන්නේ “ශුද්ධ ලියවිලි දැනුමැති සොහොයුරියන්” බවට පත්වීමටය. ඔහු මෙසේ කීවේය: “ශුද්ධ ලියවිලි ගැන ප්‍රදායවන්තයන් බවට පත්වන්න—අන් අය පහතට දැමීම නොව, නමුත් ඔවුන්ව ඔසවා තැබීමටය! එසේවුවත්, සුභාරංචි සත්‍යයන් ගැන ‘අගයකිරීමට’ විශාල අවශ්‍යතාවයක් ඔවුන්ට ඇත. බොහෝ සේ පෝෂණයකරමින් සහ උගන්වන කාන්තාවන්ට සහ මව්වරුන්ට වඩා (අවශ්‍ය වෙලාවේදී ඔවුන්ට එය පහසුවෙන් සිහිවනු ඇත)?”⁴

අප සියල්ලෝම ගුරුවරියන් සහ ඉගෙනගන්නා අයයි. අපි ශුද්ධ ලියවිලිවලින් සහ අපගේ ජීවමාන අනාගතවක්තාවරුන්ගේ වචනවලින් උගන්වන විට, ක්‍රියාත්මක වන්නේ වෙන ඒමට අපි අන් අයට උපකාර කරන්නෙමු. අපි අර්ථවත් ප්‍රශ්න අසමින් පසුව සවන්දීම මගින් ඉගෙනගැනීමේ ක්‍රියාවලියේ යෙදීසිටින විට, අපගේ පුද්ගලික අවශ්‍යතාවයන්ට යෝග්‍ය පිළිතුරුද අපට ලබාගත හැකිය.

සටහන්

1. *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* (2011), 3.
2. *Daughters in My Kingdom*, 4.
3. වෙරිල් ඒ. එස්ප්ලින්, “Teaching Our Children to Understand,” *Liabona* සහ *Ensign*, මැයි 2012, 12.
4. ස්පෙන්සර් ඩබ්. කීමබල් *Daughters in My Kingdom* තුළින්, 50.

මට කුමක් කළ හැකිද?

1. වඩා හොඳ ගුරුවරියක් ලෙස මා සුදානම්වන්නේ කෙසේද?
2. මා රැකබලාගන්නා සොහොයුරියන් සමඟ මා සාක්ෂිය බෙදාගන්නේද?